

## **Impactul parteneriatelor asupra dezvoltării preșcolarilor**

Prof. Înv. Preșc. Diniță Georgiana Andreea  
Grădinița “Scufița Roșie”, Sector 4, București

Parteneriatul dintre instituția de învățământ și părinți reprezintă un important punct de plecare în exercitarea actului didactic, fiind reliefat prin documente de politică educațională și de unele cercetări în domeniul educației.

Literatura de specialitate evidențiază importanța implicării părinților în activitățile preșcolarilor, însă practica indică un deficit însemnat în ceea ce privește atenția acestora față de actul didactic, mai ales în mediile dezavantajate. Cu toate acestea, se poate afirma că educația preșcolarilor reprezintă scopul comun al părinților și cadrelor didactice. Pentru atingerea obiectivelor, sunt necesare realizarea unor parteneriate educaționale, prin intermediul cărora să se stabilească anumite activități, dar și rolurile părinților în cadrul acestora. Deși putem anticipa că unii părinți pot refuza să se implice activ în realizarea activităților stabilite prin proiectul educațional, trebuie să ne amintim că părinții au atât dreptul, cât și obligația să comunice cu profesorii și să se intereseze de situația copilului. Astfel, acesta trebuie să participe, în limita disponibilității, și la activitățile stabilite de cadrele didactice.

Pentru a exemplifica modalitățile de implicare ale părinților, voi porni de la un exemplu concret – consolidarea noțiunii de *voluntariat* și implicarea preșcolarilor și a părinților în activități specifice, prin implementarea unui proiect educational.

Voluntariatul reprezintă o activitate de interes public ce se desfășoară din proprie inițiativă, în folosul comunității, fără a primi o recompensă. Altfel spus, voluntariatul este o alegere pe care o facem cu scopul de a acorda un ajutor, a schimba o viață sau chiar societatea în care trăim.

Voluntariatul nu impune o anumită vârstă, putem deveni voluntari din copilărie, adolescență sau vârsta maturității. Singura limită este data de disponibilitate, dorință, convingere și ambiție. Așadar, viitorul este strâns legat de educația oferită copiilor, deoarece la vârsta

preșcolărității este momentul oportun să le stimulăm copiilor dragostea față de tot ceea ce îi înconjoară.

Preșcolarii pot prelua rapid modele și, implicit, interesul pentru activitățile de voluntariat, bineînțeles, adaptate nivelului de vârstă. Copiii care sunt obișnuiți să ofere celor din jur, fără a aștepta ceva în schimb, sunt copii pregătiți pentru viitor, sunt viitori adulți asumați, care se vor preocupa de bunăstarea societății.

Și pentru că prezentăm voluntariatul ca o activitate ce poate fi exercitată de la cea mai fragedă vârstă, voi descrie în continuare două activități de voluntariat ce pot fi desfășurate cu ușurință la grădiniță, în parteneriat cu părinții. Activitățile au fost efectuate cu grupa mare, copiii având vârste cuprinse între 5 și 6 ani.

Prima activitate a avut scopul de a-i învăța pe copii să dăruiască, fără să aștepte o recompensă. Cu toții știm că în perioada sărbătorilor de iarnă, copiii îl așteaptă nerăbdători pe Moș Crăciun și, totodată, cadourile de la părinți. În aceste momente, este necesar să le explicăm că sunt alți copii care nu au de la cine să primească astfel de cadouri, de aceea este important să învățăm să dăruim.

Proiectul a debutat cu o activitate desfășurată alături de părinți; copiii au căutat acasă jucării, îmbrăcăminte sau încălțăminte pe care nu le mai foloseau și pe care puteau să le ofere altor copii. Le-au împachetat în pungi sau cutii și le-au adus la grădiniță, unde urma să mergem împreună să le punem într-un loc *magic*. După câteva zile, sala de grupă în care strangeam pachetele devenea din ce în ce mai plină. Noi, cadrele didactice, ne bucuram în aceeași măsură cu copiii, punând accent pe faptul că le vom face o mare surpriză copiilor mai puțin norocoși. Una dintre persoanele care ne ajutau cu distribuirea pachetelor a venit să le preia. Am mers cu toții să ajutăm la încărcarea pachetelor în mașină. Înainte, am discutat cu preșcolarii, astfel încât, ei știau de ce facem acest lucru – doamna prelua pachetele și le ducea direct la copiii care aveau să se bucure de cadouri. Urma să primim și poze, să le vedem cu toții zâmbetele. Preșcolarii noștri au fost tare fericiți și ne-au propus să mai facem astfel de gesturi. Bucuria a fost și de partea părinților.

A doua activitate de punea în prim plan natura. Ne-am gândit să îngrijim parcul în care mergem deseori. L-am curățat, am hrănit păsările și, mai mult de atât, le-am oferit câte o căsuță.

Ne-am mobilizat cu toții, cadre didactice, părinți și copii, și am realizat căsuțe, care mai de care mai colorate, fiecare inscripționată cu numele copilului, numele grupei și al grădiniței noastre. Am mers în parc, iar fiecare copil și-a ales copacul unde să prindem căsuța deja personalizată. Părinții i-au ajutat să le prindă cât mai sus. Le-am lăsat și mâncare păsărilor. De acum toate vor avea căsuțe! Copiii au fost foarte bucuroși, iar fiecare vizită în parc nu se termina fără să trecem pe la fiecare copac să le revedem.

La vârsta preșcolărității, copiii se dezvoltă și manifestă un interes sporit spre tot ce este nou, inclusive spre cărțile de povești care le oferă o altă viziune. Astfel, am desfășurat, alături de preșcolarii din grupa mare și părinții acestora, un proiect educațional intitulat “Te rog, citește-mi!”. În fiecare săptămână câte o persoană era invitată la grupă și le citea o poveste celor mici. Aceasta activitate are scopul de a le arăta copiilor că cititul este pentru toată lumea, deoarece aceștia asociază cititul cu persoana care desfășoară în preajma lor această activitate, respectiv unul dintre membrii familiei. La finalul proiectului, toți părinții/frații și tot personalul unității de învățământ le-au citit copiilor povești.

Așadar, aceste activități au avut rolul de a forma preșcolarii și de a le stimula interesul pentru activitățile variate, dar și de a-i determina pe părinții lor să desfășoare cât mai des activități alături de ei. Aceștia, în urma activităților, au dobândit cunoștințe noi, și-au dezvoltat spiritul de echipă, au devenit empatici, comunicativi și au petrecut timp de calitate alături de părinți. Acestea sunt doar câteva aspecte care îl formează pe copilul preșcolar, care, cu cât participă mai des la astfel de acțiuni, cu atât se va dezvolta și își va delimita punctele de interes pentru viitor.

Parteneriatele și proiectele educaționale pregătesc preșcolarul de astăzi pentru adultul de mâine!

*Bibliografie:* Cannon D. - *Cele trei valuri de voluntari și Noul Pamânt*, Ed. Livingstone, București, 2012;